

Arrest

nr. 77 440 van 16 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 12 november 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, en van het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 19 oktober 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 februari 2012.

Gelet op de beschikking van 29 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. WYNGAERDEN, die *loco* advocaat Y. BI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

In de mate waarin de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 18 februari 2012 aangeeft gehoord te willen worden, doch een “mémoire en réplique” (vrije vertaling: “repliekmemorie”) overmaakt aan de Raad, dient erop gewezen dat de kamervoorzitter of de door haar aangewezen rechter met betrekking tot huidig beroep van oordeel was toepassing te moeten maken van artikel 39/73, §§ 1 en 2 van de vreemdelingenwet, zodat deze bijzondere procedureregels de verzoekende partij die erom heeft verzocht te worden gehoord, voorschrijven een verzoek tot horen over te maken, doch geen “repliekmemorie”.

Daarenboven dient opgemerkt dat de annulatieprocedure bij de Raad bij wet van 29 december 2010 (II) (BS 31 december 2010) evenwel werd hervormd. De Raad wijst de (raadsman van de) verzoekende partij op de wijziging van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet door voornoemde wet. De repliekmemorie werd afgeschaft en wordt thans vervangen door een ‘synthesememorie’ die slechts opgevraagd wordt indien de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter van oordeel is dat de juridische complexiteit van de zaak de neerlegging ervan vereist en de neerlegging ervan beveelt bij beschikking. Voorliggende zaak heeft geen uitstaans met de procedureregeling inzake de synthesememorie.

De Raad onderstreept dat het verzoek tot horen zoals voorgeschreven in artikel 39/73 van de vreemdelingenwet het procedurestuk vormt waarbij één der partijen binnen de haar daartoe verleende termijn aangeeft niet in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond of argumenten van de geadieerde rechter en aldus meent dat de desbetreffende zaak niet door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden behandeld. *In casu* werd in de beschikking de volgende grond aangegeven om welke reden de kamervoorzitter met betrekking tot voorliggend beroep van oordeel is dat een mondeling debat op een terechtzitting geen meerwaarde heeft en het beroep aldus via een louter schriftelijke procedure dient te worden behandeld: “De bestreden beslissingen werden ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos”. Ter terechtzitting van 14 maart 2012 stelt de verzoekende partij niets toe te voegen te hebben.

Uit het voorgaande volgt dat het door de verzoekende partij neergelegd procedurestuk louter als een in artikel 39/73 van de vreemdelingenwet voorgeschreven verzoek tot horen dient te worden beschouwd en acht de Raad enkel de elementen die gericht zijn tegen de in de beschikking opgenomen grond of argumenten van de geadieerde rechter teneinde de zaak door middel van een louter schriftelijke procedure te behandelen, terzake dienend.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Op 8 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 19 oktober 2010 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht samen met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) zoals daartoe opdracht werd gegeven in de hiervoor vermelde beslissing. Dit zijn de bestreden beslissingen.

Middels een schrijven van 22 december 2011, gericht aan de burgemeester van de stad Antwerpen, brengt de verwerende partij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op de hoogte van wat volgt:

“Hierbij verzoek ik u de ongegronde beslissing d.d. 08.09.2010 (en het daarmee samenhangende bevel om het grondgebied te verlaten) inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, in te trekken.”

Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissingen, is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

2.2 In haar verzoek tot horen vraagt de verzoekende partij de Raad erom “*de rejeter la décision du 22/12/2010 concernant le retrait de la décision du 08/09/2010 et ainsi d’annuler l’acte attaqué, à savoir la décision de refus de régularisation de séjour avec ordre de quitter le territoire prise le 08/09/2010 et notifiée le 19/10/2010*” (vrije vertaling: “de beslissing dd. 22 december 2010 waarbij de huidige bestreden beslissing van 8 september 2010 wordt ingetrokken te verwerpen of af te wijzen, en

zodoende, de huidige bestreden beslissing van 8 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, alsmede het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) zoals daartoe opdracht werd gegeven in de voormelde bestreden beslissing, te vernietigen”).

Er dient op gewezen dat uit voormeld schrijven van 22 december 2011 van de verwerende partij duidelijk de intrekking van de thans bestreden beslissingen blijkt. De Raad benadrukt dat de intrekking van de bestreden beslissingen tot gevolg heeft dat de thans aangevochten akten met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwijnen en dus worden geacht nooit te hebben bestaan. De intrekking van de bestreden beslissingen ontnemt per definitie het voorwerp aan het annulatieberoep. Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp en dient te worden verworpen (zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 270). De vraag van de verzoekende partij de huidige bestreden beslissingen te vernietigen is dienvolgens volstrekt zinledig. Ter terechtzitting van 14 maart 2012 stelt de verzoekende partij niets toe te voegen te hebben en worden aldus geen elementen bijgebracht die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het voorgaande.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS